

delsen af pesticider på arealer forvaltet af det offentlige og forventer at kunne gøre det samlede arbejde færdigt medio 1996.«

Som tidligere nævnt vil Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg selvfølgelig få forelagt strategien, så snart denne foreligger.

Spm. nr. S 935

Til justitsministeren (5/1 96) af:

Margrete Auken (SF):

»Er ministeren enig med Foreningen til Dyrenes Beskyttelse i, at åbenhedsbestemmelserne i lov om offentlighed i forvaltningen gøres illusoriske af Dyreforsøgstilsynets måde at forvalte loven på, idet man ved ikke at oplyse navnet på de institutioner, som foretager dyreforsøg, gør det næsten umuligt at søge aktindsigt, medmindre man i forvejen har helt styr på, hvad man søger efter?«

Begrundelse

Der henvises dels til forordet i loven om offentlighed i forvaltningen, hvori tidligere justitsminister Erik Ninn-Hansen gør klart, at der er tale om minimumsbestemmelser. Lovens intention er åbenhed og at lette borgernes adgang til informationer.

Endvidere gøres opmærksom på, at Folketinget ved den seneste revision af dyreforsøgsloven fjernede begrænsningen med hensyn til institutioner, fordi der ikke var grund til at lægge hindringer i vejen for dem, der ønskede oplysninger. Så længe man beskytter navnet på den person, der har forsøgstilladelsen, er der ingen problemer i åbenhed.

Endelig var det den klare vurdering blandt flertallet såvel i Folketingets Retsudvalg som i andre organer, at der heller ikke bør være noget at skjule. Alle parter er godt tjent med, at der er almindelig og god åbenhed om, hvad der foregår inden for dyreforsøgsverdenen.

Der henvises i øvrigt til artiklen i Dyrevennen 6/95 om åbenhed omkring dyreforsøg.

Svar (24/1 96)

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Efter lov om offentlighed i forvaltningen er udgangspunktet, at der er adgang til aktindsigt i sager, der er eller har været under behandling i den offentlige forvaltning. Efter lovens § 4, stk. 3, skal en begæring om aktindsigt angive de dokumenter eller den sag, som den pågældende ansøger ønsker at blive gjort bekendt med.

Offentlighedsloven regulerer således alene spørgsmålet om, hvilke akter der skal gives aktindsigt i, såfremt der fremsættes en begæring om aktindsigt. Bestemmelsen tager derimod ikke stilling til, hvorvidt myndighederne, f. eks. Dyreforsøgstilsynet, af egen drift skal offentliggøre oplysninger, herunder dyreforsøgsudvernes navne m.v.

Dyreforsøgstilsynet har indtil nu fulgt den praksis ikke af egen drift at offentliggøre navne på institutioner og virksomheder, der beskæftiger sig med dyreforsøg.

Baggrunden for denne praksis er et hensyn til tilladelsesindehaverne, der kan befrygtes dels at blive udsat for chikane og trusler, men dels også at blive udsat for en lang række såvel saglige som usaglige henvendelser, der kan medføre, at den pågældende institution eller virksomhed – der ikke har pligt til at besvare sådanne henvendelser – af ressourcemæssige grunde vælger ikke at gå ind i en debat i anledning af henvendelserne. Derved risikerer virksomheden en omtale, der muligvis baserer sig på urigtige oplysninger.

Før 1993 var oplysninger om institutioner eller virksomheder, hvor forsøg udføres, direkte undtaget fra aktindsigt ved bestemmelsen i dyreforsøgslovens § 19.

I 1993 ændredes ordlyden af dyreforsøgslovens § 19, således at den fik følgende indhold:

»Retten til aktindsigt efter lov om offentlighed i forvaltningen omfatter ikke adgang til at blive gjort bekendt med identiteten, herunder navne, adresser og telefonnumre, på de personer, der udfører forsøg eller passer dyr til sådanne formål.«

Ændringen i 1993 var et udtryk for et ønske om større åbenhed omkring dyreforsøg, begrundet i risikoen for, at hemmeligholdelse af institutionernes og virksomhedernes navne kunne føre til mytedannelse om, hvad der foregår de steder, hvor dyreforsøg udføres.

Ændringen medførte ingen pligt for Dyreforsøgstilsynet til af egen drift at offentliggøre nav-